HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

[1] **והילכתא כרבי ושמואל לחומרא.** ומכאן מוזהר לתרוייהו דס"ל כרבי יוסי: **לוג הפקוח מן הכיס לעלייה.** זהו לכתן [א] לתוספא העלייה ועוזין לה מן הכיס במעלות ועוזין ד' מעילות קציב המעלות למעלה וכהן פתח: **סאס יש לו ג' פתחים.** אחד נכנס ואחד בעליה לכדרבי אחי: **סע"ג דרגיל בחד.** מיניהו טפי להא דלמתן לעיל [גג.] הלך אחר הרגיל ס"מ כגון מרי בני ורגיל בחד בטילה אידך לגביה אבל תלתא לגבי חד לא בטלי. ל"ק ממשנת הגחונים [ב] הלך אחר הרגיל יב] שהיה רגיל שכני אדם רגילים לנתת ולבא בו ולמעוטעי פתחא דלרבי [שם] שאינו עשוי ללא לו נגדו ולאימעי פתחא דרב הונא [שם] שהיה רגיל לף לאחריו אבל ג' פתחים לו ג' לאחר אחד וכולן נעשו לגיאלא כל בני הבית שהיו מרוצין ומשמים [ד] אחד באחד ב] מדיר והולכלו לו פתחים הרבה כולן מיידין במזוזה ולף על פי [ג] שנתמעטו תשמישי] ואין לריכין עכשיו לכולן אלא לאחד מהן: **דאקרינא.** נקרן זוית של בית: **והא אין לה פלימין.** מזוזות אלא לשני הכתלים: **עדי.** הרי. כלומר אלו לשני הכתלים הן הן פלימין: **פלים אחד.** שהיה הפתח אצל הזוית ליד הפתח הוא הזוית ואין אלנלוס [ה] ואין לו פלים אלא קף שסובב בו: **כר"מ.** מפרש לקמן דאחייב מזוזה לבית שאין לו אלא פלים אחד: **מאי היא.** מנלן דאחייב: **בשלמא מן הימין.** דכך ימין לביאה: **דרך ביאתך** [ד"ו] . לביאה ולא ליציאה: **מימין בכוא אין בית ה'.** כשהיה אדם נכנס לפתח עזרה מזרחי והולך למערב כ"ל אותו אזרון מימין שהיה נתון אצל קיר לפניו של בית [ה] שהוא מזבח העולה ומקום הכהנים שומדי לפני ה' לשחוט ולזרוק את הדם ולהקטיר את האימורים: **מיעט הכתוב למזוזה** [ג] . שאם אין בו אלא פלים אחד מייב: **שאין אלמוד לומר שתי.** [ז] **להלן כתיבה.** וכתב לה ספר [ד] (דברים כד): **והלהן כתיבה.** וכתבת על המזוזות [ו]. ספר כריתות עוסק לדורות. כתיבה [ז] **שנאמר והלהן כו'.** כלומר ולריך ליכתוב בדיו אין במזוזות בין בגבו כמו שנאמר [יח] מפיו יקרא אלי וגו' כלומר מהאי קרא נפקא לספר בדיו בעינן: **רחמנא אמר על מזוזות.** למשמע [יט] כתבתם [ח] על הסף ממש ולא בגלגל: **כתיבה תמה.** ואין [כ] כתיבה תמה על העלים ולא על הספר: **והדר.** שיהא כתיבה במזוזות: **ג"ם.** כתיבה כתיבה: **ליכתבה מהנים.** יתקקה בסקין על המזוזות להוות כתיבה תמה: **והדר ליקנעה.** לאחן מסיפא בעורת הפתח ולקיים כתיבה תמה והדר על המזוזות: לגטופת

אדעתא דגינה הוא דעבידא אביי ורבא דעבדי כרבה ורב יוסף ורב אשי עביד כרב ושמואל לחומרא [ט] והילכתא [א]כרב ושמואל לחומרא איתמר לול [ב] פתוח מן הבית לעלייה אמר רב הונא אם [ב]יש לו פתח אחד חייב במזוזה אחת אם יש לו ב' פתחין חייב בשתי מזוזות אמר רב פפא [ג]שמע מינה מדרב הונא האי אינדרונא דאית ליה ארבעה באבי חייב בארבע מזוזות פשיטא לא צריכא אף על גב [ג] דרגיל בחד אמר אמימר האי פיתחא דאקרנא חייב במזוזה אמר ליה רב אשי לאמימר והא לית [ד] ליה פצימין א"ל עדי פצימי רב [ט]פפא איקלע לבי מר שמואל חזא ההוא פיתחא דלא הוה ליה אלא פצים אחד משמאלא ועבידא ליה מזוזה א"ל כמאן כר"מ אימר דאמר ר"מ מימין משמאל מי אמר מאי היא דתניא ביאתך ביאתך מן הימין אתה אומר מן הימין או אינו אלא משמאל ת"ל ביאתך מאי תלמודא אמר רבה [י]דרך [כ]ביאתך מן הימין דכי עקר איניש כריעיה דימינא עקר [ט] רב שמואל בר אחא קמיה דרב פפא משמיה דרבא בר עולא אמר מהכא [א] ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חור בדלתו ויתן אותו אצל המזבח מימין בבוא איש בית ה' ונתנו שמה הכהנים שומרי הסף את כל הכסף המובא בית ה' מאי ר"מ דתניא בית שאין לו אלא פצים אחד ר"מ מחייב במזוזה וחכמים

מ"ר **כשהוא** אומר מזוזות בפרשה שניה שאין ת"ל. משמע קלא דכתיבי מזוזות מלא נב' ווי"ן ולא מזוזות מסר להא דכי ישמעאל מיתי ליה ים מסר למסות ברים סהדלון (דף ד:) גבי לטוטפת ומיהו מין לימיה מזה דס"ל לתלמן ר"ש דתיתי ליה ים מסר למקרא דהויה לטוטפת ובפרק כל שעה (פסחים דף ו.). מיתי ליה ים מסר למסורת [ט]: **נאמר** באן כתיבה ונאמר להלן כתיבה. ופירש בקונטרס גבי גט דכתיב וכתב לה ספר כריתות ומקיים להא דתנן (גיטין דף יט.) על עלה של זית ועל קלן של פרה כותבין [יא] ותקתמר ספר לספירת הבדים ומלחה לפרש דדרים מכתיבה דפרשה קוטה [יב] או מכתיבה דמשמה תורה שהמלך כותב דכתיב (דברים יז) וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר ובהיינו נוהג לדורות ואם תאמר מדדרש ליף מגט ויל דמזוזה וס"ת מוקם לדורות ומצות [יג]. מ"ר: **כמה שנאמר** להלן כו'. פירש בקונטרס כלומר ולמיכתב לימכתב להלן ומיתה גדולה פירושו להא מכשיירון גט בסיקלא ובסף (גיטין דף יט.). מ"ר:

וכתבתם אמר קרא כתיבה תמה והדר על מזוזות. לריך הוא לדרשה דכתיבה תמה דלא מלינו למימר אמר קרא וכתבתם והדר בר אחא קמיה דרב פפא משמיה דרבא בר עולא אמר מהכא [א] ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חור בדלתו ויתן אותו אצל המזבח מימין בבוא איש בית ה' ונתנו שמה הכהנים שומרי הסף את כל הכסף המובא בית ה' מאי ר"מ דתניא בית שאין לו אלא פצים אחד ר"מ מחייב במזוזה וחכמים

פוטרין [ו] מאי טעמא דרבנן [ב]מזוזות כתיב מ"ט דר' מאיר דתניא מזוזות שומע אני מיעוט מזוזות שתים כשהוא אומר [ג]מזוזות בפרשה שניה שאין תלמוד לומר הוי ריבוי אחר ריבוי ואין ריבוי אחר ריבוי אלא למעט מעטו הכתוב למזוזה [ו] אחת דברי ר' ישמעאל ר"ע אומר אינו צריך כשהוא אומר [ד]על המשקוף ועל שתי המזוזות שאין ת"ל שתי מה ת"ל שתי בנה אב כל מקום שנאמר מזוזות אינו אלא אחת עד שיפרט לך הכתוב שתים ת"ר וכתבתם יכול יכתבנה על האבנים נאמר כאן כתיבה ונאמר כאן כתיבה מה להלן על הספר אף כאן [ה]על הספר או כלך לדרך זו נאמר כאן כתיבה ונאמר להלן כתיבה מה להלן על האבנים אף כאן על האבנים נראה למי דומה דנין כתיבה הנוהגת לדורות מכתיבה הנוהגת לדורות ואין דנין כתיבה הנוהגת לדורות מכתיבה שאינה נוהגת לדורות וכמו שנאמר להלן [ז]ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את הדברים האלה ואני כותב על הספר בדיו אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי רחמנא אמר על מזוזות ואת אמרת נילף כתיבה כתיבה אמר קרא [ז]וכתבתם [ח]כתיבה תמה והדר על המזוזות ומאחר דכתיב [וכתבתם] האי גזירה שוה למה לי אי לאו גזירה שוה [ט] הוה אמינא ליכתבא אאבנא וליקבעה אסיפא קמ"ל: ארבע פרשיות שבתפילין מעכבות זו את זו ואפילו כתב אחד מעכבן: פשיטא אמר רב יהודה אמר רב לא [י]נצרכא אלא [יא] ילקוצו של יו"ד והא נמי פשיטא לא נצרכא אלא לאידך דרב יהודה דאמר רב יהודה אמר רב [יב]כל אות שאין גויל מוקף לה מארבע רוחותיה פסולה: ת"ר

א) וכ"ה הגי' בקפרי כפ' ותתמן ר' יתק תומב ת"ל תכן הגר"ש ז"ל שם בהגהותיו הגיה ל"ל ר"ש וכמו הגי' לקמן ע"ש.

ביאה ש"מ דרך ימין לביאה: **טו)** צפוני של מזרח אלמא כל דבר הנתון דרך ביאה צריך ליתנו מימין כי הכא ס"ד והשאר נמחק: **טז)** מה"ד נאמר להלן: **יז)** מה"ד כמו שנאמר להלן (תיבת ודבריו נמחק): **יח)** כמו שנאמר: **יט)** ספרי בדיו ולא בסם ולא בסיקרא ס"ד והשאר נמחק: **יט)** דמשמע וכתבתם על הסף: **כ)** ואין. כתיבת דיו תמה: **כא)** כותבין. אלמא לא בעינן ספר וכדקאמר ספר כר': **כב)** סוטה. והתם ספר ממש בעינן ולא ע"ג האבנים ש"מ מכתיבה ס"ת הכתיב כתוב זאת זכרון בספר. ונבי ס"ד בעינן אקלף ולא ע"ג אבנים וא"ת בנט נמי אמאי לא בעי ספר קלף ככל הני כיון דכתיב בספר ר"ל דהתם ודאי איצטרוך ספר כריתות לכלל ופרט וכלל דרבינא כל דדמי לפרט אליבא דרבי יוסי הגלילי. ואליבא דרבנן האי ספר כריתות לספירה בעלמא הוא דאתא ור"ת אדרבה נילף מגט ופירש השר מקרבי דנין כתיבה המבוארת כגון מזוזה מכתיבה המבוארת כגון בסוטה וספר המלך ואל יוכיח גט שאינה כתיבה המבוארת ואינה אלא פירושה בעלמא. תו"ח: **כג)** ומצות. א"נ ס"ת ומזוזה מפורשת בתורה אבל בגט אין מפורש בתורה מה יכתוב בו:

קם א מי' פ"ע מכלי מזוזה הל"מ טוס"ע יו"ד סימן רפו סעי' ט:

קכא ב מיי' שם הל"י טוס"ע שם סעי' יט:

קכב ג מיי' שם טוס"ע שם סעי' יח:

קכג ד מיי' פ"ו מהל' תפילין הל"ב טוס"ע סמג עשין כג סה טוס"ע יו"ד סי' רפו סעי' ו:

קכד ה מיי' פ"ל מהל' תפילין הל"א סמג עשין כג טוס"ע יו"ד סי' רפו סעי' ג:

קכה ו מיי' פ"ל מהל' תפילין הל"א סמג עשין כג טוש"ע או"ח סי' לב סעי' ד בהג"ה:

קכו ז מיי' פ"ל שם הל"ט סמג שם טוש"ע שם סעי' ד:

שיטה מקובצת

ט) תיבות והילכתא כרב ושמואל לחומרא נמחק: **ג)** לול התורה: **ג)** דרגיל בחד כו' פירש"י כר'. קשה והיכא שפעינן להא מפילתא דרב הונא הא רב הונא לא איירי אלא בפתח אחד למעלה ואחד למטה זה לפני זה ושניהן רגילים שהכל נכנסים ויוצאים בזה ופי' הר"ם דרב הונא איירי בשני פתחים זה אצל זה ואחד רגיל יותר מחבירו. תו"ח: **ד)** והא לית לה פצימין א"ל עדי פצימין: **ה)** דימינא עקר ברישא: **ו)** וחכמים פוטרין מ"ט דר"מ דתניא שומע אני כו' והשאר נמחק: **ז)** למזוזה. דברי רבי ישמעאל רבי א) יצחק אומר א"ע: **ח)** הר"א ליכתבא אאבנא וקשה להר"ם אכתי מזוזות ואת אמרת גזירה שוה כיון דאמרינן דעל האבן נמי יש כתיבה תמה ע"י חקיקה ולמה ליה למימר הכי אלא לימא אי לאו גזירה שוה הר"א ליקבעה אסיפא דביתא ונראה לומר דודאי משמע ליה דאסיפא דביתא לא מצי לאמן ידיו ולכתוב כתיבה תמה במחובר לבית ואין עוד לקיים על מזוזות וע"כ והדר על מזוזות קאמר ומשום הכי קאמר סד"א ליכתבא אאבנא אחת תלושה דאיכא כתיבה תמה ואח"כ לקבעו אמזוזות לכך אצטריך גזירה שוה דספר. ת"ח. לשון תוס' מהר"פ ואמר מורי דמשמע ליה דאין לכתוב כתיבה תמה אלא ש"כ נוטל האבן לפניו ותוקק בו [בסכין] דאז הוא הוספה לכל צד שירצה ומתקן האות לרצונו אבל על הסף אי אפשר לכתוב כתיבה תמה וכיון דהכי אי אפשר לקיים קרא דכתיב וכתבתם על מזוזות ממש ואי לאו גזירה שוה הר"א. **ט)** לקוצו של יו"ד עיין רשב"א סי' תרי"א. **י)** כאן מה"ד אדעתא דגינה. לשומרה והס"ד ומה"ד לחומרא. ומצריכי לתרוייהו מזוזה הס"ד: **יא)** זהו דרכן. בונין ארובה: **יב)** תיבות שהיה רגיל נמחק: **יג)** ואע"פ שנתמעטה: **יד)** דרך ביאתך. דרך הילוכך הס"ד ומה"ד דכי עקר איניש כו' אלמא ימין בעינא מדאפקיה רחמנא בלשון לגטופת